

CHRYSORRHOAS, SIVE
DE ARTE CHEMICA DIALO-
GVS, QVO PRÆCLARISSIMAS HVIUS

Scientiæ actiones, rationi ac rationalibus princi-
pijs consentaneas esse demonstrat: im-
postorum vero & sycophanta-
rum somnia & nu-
gas detegit.

Chrysophilus,

Theophrastus.

RERPETVAM illam ac communem hominum
miseriam deplorare non satis possum, cum vide-
am omnia ea, in quibus bonorum etiam vix um-
bræ versantur, tam esse difficilia ac intricata, vt
nancisci illa nedum millesimus quisque possit: naçta tan-
dem, tam celeri pede nos fugiant. At ea rursus, quæ cum a-
trocitate, periculis, omni denique malorum aceruo con-
iuncta sunt, ita nobis constanter immineant, vt conspirasse
in humanam perniciem iudicari possint. Momêto enim pes-
sumimus, miseria, paupertate, infirmitate, doloribus obrui-
mur: vt autem felices simus, vt ditemur, vt sanemur, multis
annis opus est: vt non indigeamus, vix vlllo seculo nobis con-
tingit. Etenim quantum res meas attinet, in ea plane con-
ditione versor. Nam cum à vitæ meæ quasi exordio, nihil
prius (quod fateri tamen palam erubesco) in optatis habue-
rim, quam vt admodum ditescerem: atque ipsius auri sitis me-
torum corripuerit, absolutam tamen id consequendi metho-
dum nondum sum consequutus. Desperans licet voti me fu-
turum compotem, extrema tamen quæque experiri lubet, i-
psamque artem, quam Alchemisticam vulgus dicit, iam ali-
quamdiu intermissam, fauente Mercurio, rursus aggrediar.
Sed video obambulantem illic Theophrastum ab Hohen-
heim, hominem, si quem Germania vnquam tulit, huius ar-
tis absolutum artificem, quem si eam in sententiam perdu-
cere possem, vt mihi in hoc natatu adiumento sit, futurus
sum proculdubio hominum felicissimus. Ipsum primo ma-
gificis promissis, post etiam minis aggrediar. Salue amico-
rum præcipue, ô Theopraсте. Theop. Saluus sis tu, ô lepidum
caput.